

mindre Oplag af Hø, Korn og andre Afgrøder, som staar til Tørring paa Marken. Dette „mindre Oplag“ er jo et ret vagt Begreb, og det vil være vanskeligt for nogen at konstatere, om det er et større eller mindre Oplag, dersom der sker noget paa Grund af et saadant Oplag. Der staar, at det maa staa til Tørring. Jeg antager, at det vel ikke alene gælder Tørring, men ogsaa naar Kornet staar til Vejring. Det er for øvrigt en Bestemmelse, som er sat ind i Folketinget; jeg havde foretrukket, at man ikke havde gjort det, for saa var begge Begreber dækkede af det, der stod i Forvejen.

Endvidere er der Bestemmelsen i § 4 om de Bælter, der skal være i Skovene. Der er overfor mig blevet gjort Indvending imod disse Brandbælter, der skal være i Granskovene, idet det hævdes, at de er for smaa. Naar det første Bælte kun skal være 1 m, og der staar Graner, da vil det i Virkeligheden ikke gøre nogen Nytte. Dernæst er der foreslaaet, at der 15 m længere inde skal være nok et Bælte paa 1,5 m, og at der i en Afstand af 30 m skal være Tværbælter imellem disse to Bælter. Det er blevet sagt — jeg har ikke selv tilstrækkelig Forstand paa det — af assurancekyndige og forstkundige Folk, at Bælter som disse snarere vilde befordre end hemme Brand, thi kommer der Ild i en saadan lille Blok Træer, vil Lufttrækket blive stærkere, naar disse Bælter er der, end naar de ikke er der. Om det holder Stik, tør jeg ikke sige noget om, men jeg har villet nævne det.

Sluttelig vil jeg sige et Par Ord om § 7, hvor der staar, at en Kommission skal paase, at de foran foreslaaede Foranstaltninger overfor de Baner, der er i Gang, ogsaa kan blive overholdt. Denne Kommission skal se, om Forholdene er i Orden, og om fornødent gøre Indstilling til Ministeren, hvorefter Ministeren kan bestemme, hvad der skal gøres. Der er føjet til, at Kommissionen skal kunne fastsætte den Erstatning, som vedkommende Lodsejer skal have. Men nu er der jo adskillige Tilfælde, hvor der ved Ekspropriation netop er givet vedkommende Lodsejer Erstatning for hans Bygninger eller Jord; undertiden er Jorden fuldstændig købt, og saa kan der neppe være Tale om igen at give Erstatning til en saadan Lodsejer.

Da jeg fra anden Side har hørt, at der vil blive stillet Forslag om Henvisning af Sagen til et Udvalg, skal jeg hermed slutte, idet jeg paa det bedste vil anbefale

Lovforslaget til baade hurtig og velvillig Behandling.

S. Thomsen: I Lighed med, hvad et æret Medlem i det andet høje Ting har udtalt, vilde jeg have ønsket, at de to Lovforslag, som den højtærede Trafikminister nævnede, nemlig Lovforslag om Erstatning for Skade ved Jernbanedrift og dette Lovforslag, som vi her behandler, havde været samlet i eet Lovforslag. Dette Ønske grunder jeg særlig paa Hensynet til det praktiske. Hvis Lovforslagene havde foreligget under eet, vilde det være opnaaet, som den højtærede Trafikminister udtalte Ønske om, nemlig at Bestemmelserne i det andet Lovforslag var fulgt med til dette høje Ting sammen med det Lovforslag, som her foreligger til Behandling. Naar Bestemmelserne nu foreligger i to Lovforslag, ligger det jo i, at den højtærede Trafikminister har fulgt den foreliggende Kommissionsbetænkning.

Det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Ejsing) udtalte, at Lovforslaget var meget betimeligt. Ja, det er det i høj Grad, og jeg vil føje til, at det ogsaa er meget beskedent, som det foreligger. Imidlertid skal jeg paa mit Partis Vegne udtale, at vi ønsker Lovforslaget behandlet i et Udvalg, fordi der er enkelte Bestemmelser i det, som vi kunde ønske taget under nærmere Overvejelse. Der er for det første Bestemmelsen i § 1 om Afstanden af 25 m. Denne Afstand synes vi er for lille, i Særdeleshed naar man tager Hensyn til de Bestemmelser, man nu følger. Efter Plakat af 5. Maj 1847 er Afstanden sat til 140 Fod eller 45 m, saa det er langt, man er gaaet ned her, naar man har sat Afstanden til kun 25 m. — Ligeledes ønsker vi drøftet i et Udvalg det andet Punkt i § 1, som det ærede Medlem, der talte paa Partiet Venstres Vegne (Ejsing), gjorde Bemærkninger om. — I § 3 savner jeg en Bestemmelse om Dispensationsret for Ministeren til at give Tilladelse til, at der paa Stationspladser oplagres Tørv. Efter Lovforslaget, som det foreligger her, kan en saadan Tilladelse ikke gives, og de fleste af dette høje Tings Medlemmer vil være bekendt med, at det er ret almindeligt, og i Særdeleshed har det været det i disse Krigsaar, at oplagre ret store Mængder af Tørv ved Stationspladserne. Enten burde der gives Ministeren Ret til at dispensere, eller ogsaa burde man i Slutningen af § 3 nævne Ordet Tørv sammen med de andre Ting, der er nævnte, Hø, Korn o. s. v.